

Міністерство освіти і науки України
Рівненський державний гуманітарний університет
Кафедра культурології

До 35-річчя кафедри культурології

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ КУЛЬТУРОЛОГІЇ

**Альманах наукового товариства “Афіна”
кафедри культурології**

*Матеріали II Всеукраїнської науково-практичної конференції
“Культуротворчий потенціал молоді і перспективи культурної
інтеграції людства у XXI століття”*

15-17 листопада 2006 року

Випуск 5

Заснований в 2000 році

Рівне – 2007

Актуальні питання культурології: Альманах наукового товариства „Афіна” кафедри культурології: Матеріали Другої Всеукраїнської науково-практичної конференції „Культуротворчий потенціал молоді і перспективи культурної інтеграції людства у XXI століття”. – Випуск 5. – Рівне: РДГУ, 2007. – 181 с.

Виткалов В.Г. - **Головний редактор:**
- кандидат педагогічних наук, професор, зав. кафедри культурології РДГУ (голова редколегії)

Редакційна колегія:

Афанасьєв Ю.Л. - доктор філософських наук, професор ДАКККіМ (Київ);
Баканурський А.Г. - доктор мистецтвознавства, професор (Одеса);
Воробйов А.М. - кандидат педагогічних наук, професор РДГУ;
Граб О.В. - кандидат мистецтвознавства, доцент, куратор студентського наукового товариства „Афіна” РДГУ;

Дем’янчук О.Н. - доктор педагогічних наук, професор Волинського державного університету ім. Лесі Українки;

Жилюк С.І. - доктор історичних наук, професор РДГУ;
Кралуєк П.М. - доктор філософських наук, професор НУ „Острозька академія”;
Круль П.Ф. - доктор мистецтвознавства, професор НУ ім.В.Стефаніка (Івано-Франківськ);

Кушнарєнко Н.М. - доктор педагогічних наук, професор (ХДАК);
Постоловський Р.М. - кандидат історичних наук, професор РДГУ, Заслужений діяч науки і техніки України;

Стоколос Н.Г. - доктор історичних наук, професор РДГУ;
Поніманська Т.І. - кандидат педагогічних наук, професор РДГУ;
Троян С.С. - доктор історичних наук, професор РДГУ;
Уланова С.І. - доктор філософських наук, професор ДАКККіМ (Київ);
Швецова-Водка Г.М. - доктор історичних наук, професор РДГУ.

Рецензенти:

Арцишевський Р.А. - доктор філософських наук, професор Волинського державного університету ім. Лесі Українки ;
Брилін Б.А. - доктор педагогічних наук, професор Вінницького державного педагогічного університету ім. М. Коцюбинського.

Науковий редактор – **проф. Виткалов В.Г.**
Упорядники випуску – **проф. Виткалов В.Г., Граб О.В.**

Друкується за рішенням вченої ради Рівненського державного гуманітарного університету (протокол № 9 від 29.12.2005 р.).

Відповідальність за достовірність представленого матеріалу, а також за точність наведених цитат, імен, дат тощо несуть автори. Редакція залишає за собою право корегувати матеріали. Рукописи не рецензуються й авторам не повертаються. Редакція може й не поділяти точку зору авторів.

соціокультурного розвитку. Такий підхід дасть змогу в майбутньому побудувати провідну соціально-економічну державу зі сталою національною культурою та традиціями.

Еволюцію системи освіти не слід відокремлювати від інших сфер суспільства. Вона повинна розвиватися в гармонічному взаємозв'язку із суспільством у цілому, беручи на себе роль його провідника.

Таким чином, застаріла система навчання у вищих навчальних закладах України не є перспективною поза країною, не відповідає Європейським стандартам, не є цікавою для студентів, тому не спонукає українську молодь саморозвиватися, підвищувати свій культурний рівень. Нині з'явилась можливість оновлення системи освіти – це реалізація Болонської декларації. Болонський процес має на меті активізувати мобільність викладацького складу, учених, студентів, створити єдиний освітній простір. Отже, студенти отримають можливість вивчати досвід формування соціокультурних цінностей в інших країнах та обмінюватись позитивними напрацюваннями у цій сфері з молоддю будь-якої країни Європи та світу.

Джерельні приписи

1. Янковий В. В. Болонський процес: шляхом європейської інтеграції // Дзеркало тижня. – 2003. – № 40. – 18-24 жовт. (Інтерв'ю М. З. Згуровського).
2. Журавський В. С. Вища освіта як фактор державотворення і культури в Україні. – К.: Вид. дім „Ін Юре”, 2003. – 416 с.
3. Гончаров С.М., Мошинський В. С. Вища освіта України і Болонський процес. – Рівне: НУВГП, 2004. – 142 с.
4. Крылова Н. Б. Культурология образования. – М.: Народное образование, 2000. – 272 с.
5. Циба В. Т. Соціологія особистості: системний підхід (соціально-психологічний аналіз). – К.: МАУП, 2000. – 320 с.
6. Товажнянський Л. Л., Сокол Є. І., Клименко Б. В. Болонський процес: цикли, ступені, кредити. – Х.: НТУ „ХПІ”, 2004. – 143 с.

УДК 378.14:005

Кучина Н.І. – здобувач КНУКіМ
н.к. – проф. Виткалов В.Г. РДГУ

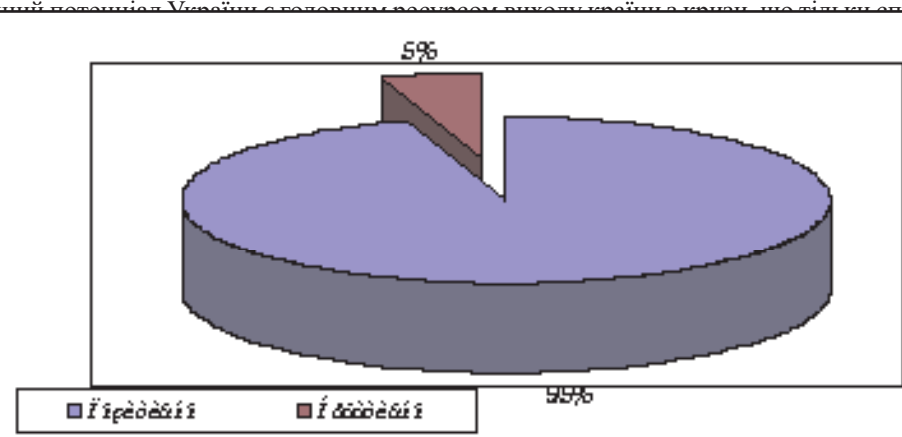
СТАВЛЕННЯ МОЛОДІ ДО СИСТЕМИ ЕЛЕКТРОННОГО ВИДАВНИЦТВА В УКРАЇНІ

Сучасний етап розвитку цивілізації називають постіндустріальним, глобальним, відкритим, мережевим, суспільством третьої хвилі технологій, інформаційним (це тільки кілька з багатьох назв для тієї форми суспільного життя, що народжується в останні десятиліття), тобто суспільством, заснованим на знаннях. Справді, ми є свідками того, як масове виробництво і розповсюдження знань, масове використання засобів роботи з інформацією обіцяє змінити його за історично короткий період, ймовірно, за життя кількох поколінь. Бурхливий розвиток інформаційно-комунікаційних технологій як потужних інструментів для роботи з інформацією та знаннями суттєво прискорює такі зміни.

Розбудова „інформаційного суспільства” є особливо актуальною, для України, яка потребує інтелектуального забезпечення у всіх сферах життя людини, суспільства, економіки, держави з огляду на світові тенденції. Відомо, що освіта й наука – надзвичайно важливі інструменти суспільної трансформації. В останні роки в Україні ухвалено чимало документів, що мали би сприяти розвитку науки, освіти, виконанню Національної програми інформатизації тощо. А в березні 2006 року Верховна Рада України навіть затвердила Національну стратегію розвитку інформаційного суспільства в Україні до 2015 року. Здавалося б, створені всі умови. Проте це далеко не так. І хоча ніхто не заперечує, що науково-технічний потенціал України є потужним ресурсом розвитку країни, однак, що стосується опираючись на науку, освіту, новітні технології, потенціалу відстає від світового кращого. Слід зауважити, що освіта та освіта – процес, що розробкою єдиний простір вищої освіти безумовно наукового забезпе

Треба зазначити, що зорю не лише практикують М. Вовк, А. Котов

Мета розробки електронних видавничих

· розглянути особливості функціонування електронних видавничих за ринкових умов господарювання;
· проаналізувати специфіку діяльності електронних видавничих та електронних бібліотек і їхній вплив на рівень освітніх потреб.

Саме в час розбудови „інформаційного суспільства” особливо цікавим є ставлення молодих людей до глобальної

мережі Інтернет.
З цією метою
інституту слов'ян
– представники ек
„Як Ви ставитесь
дослідження схем

ентів Рівненського
осіб, із них 50%
но такі запитання:
ьтати проведеного

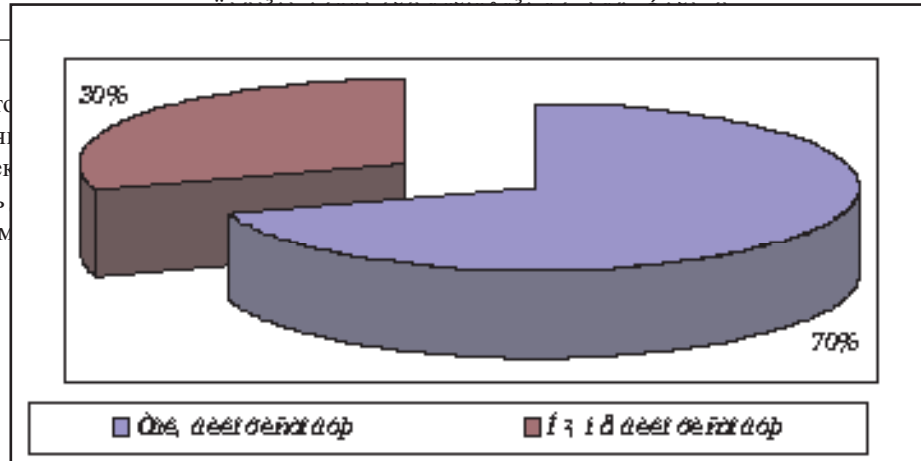
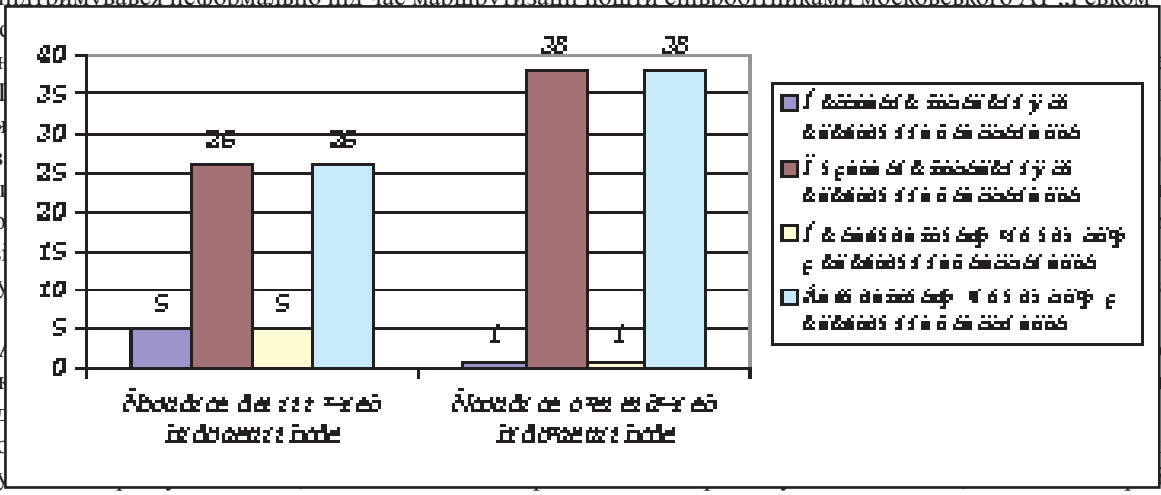

Рисунок 1. Згруповані дані проведеного опитування стосовно відповіді на запитання „Як Ви ставитесь до глобальної мережі Інтернет?“

Рисунок 2. Згруповані дані проведеного опитування стосовно відповіді на запитання „Чи використовуєте Ви ресурси Інтернет?“

Тобто наші дані фактично корелюються із загальноукраїнськими. Задля того, щоб мати більш повну інформацію стосовно обраної нами проблеми, здійснимо невеликий екскурс в історію. Перші користувачі мережі Інтернет з'явилися на території України ще за радянських часів. У 1990 році було створено перші три вузли доступу до цієї мережі. У тому ж році розпочато деяку підтримку української частини доменного простору мережі Інтернет – домену .ua. Спочатку домен підтримувався неформально під час маршрутизації пошти співробітниками московського АТ „Ревком”, на той час відомого як „Роском”.

час відомого як „Роском”.
офіційно
сфери ж
рази – з
України
соціоло
віком в
користу
і ще 13
і 39% ж
від 18 д
освітної
користу
непрацевлаштованих [12, с.3-4].

на було
рнет.
ни на всі
півтора
селення
титумом
ндентів
льшість
а роботі
оловіків
ди віком
вищою
доючих
оти або

За родом занять опитані розподілилися таким чином: 55% – фахівці різного профілю, 21% – керівники різних рівнів, 12% – службовці і лише 6% – робітники. Показник добробуту користувачів Інтернету (також за результатами проведеного дослідження) відображає вельми позитивну картину: 43% респондентів – люди забезпечені, 16% – добре забезпечені, 20% – люди із середнім достатком і лише 5% – незаможні. Зіставивши загальноукраїнські дані з місцевими, можна побачити, що вони теж досить строкаті: студенти економічних спеціальностей більш заможні. Студенти гуманітарних (філологія) спеціальностей, де навчаються переважно діти шкільних учителів, інтелігенції тощо мають менший достаток. Отже, із першої частини проведеного опитування видно, що лише 70% (або 70 осіб) беруть участь у другій його частині, яка має на меті визначити ставлення молоді до розвитку електронних видавництв в Україні. Задля того, щоб це визначити, нами було запропоновано дати відповідь на таке запитання: „Яке Ваше особисте ставлення до електронних видавництв і чи користуєтесь Ви ними в даний час?” Отримані результати були згруповані і схематично подані на рис.3.

Рисунок 3. Згруповані дані проведеного опитування стосовно відповіді на запитання „Яке Ваше ставлення до електронних видавництв і чи користуєтесь ви ними в даний час?”

Із проведеного опитування можемо зробити висновок про те, що переважна більшість молоді (опитаних нами студентів) – 64% – позитивно ставляться до електронних видавництв і використовують інформацію з них.

Спробуймо ж розібратися, що, власне, можна назвати „електронним видавництвом” та „електронною книгою” і розглянемо основоположні особливості електронних видань, які відрізняють їх від видань традиційних.

Електронне видавництво (е-видавництво, e-publishing house) охоплює всі форми публікації і наступного розповсюдження будь-яких матеріалів з використанням електронних засобів. Прикладами засобів розповсюдження є електронна пошта, факс, електронні газети, сайти [10, с.21].

Як і в традиційній видавничій справі, жорстка ринкова конкуренція вимагає постійної уваги до якості цієї продукції. Електронні видання мають чимало естетичних відмінностей від традиційних паперових, що вдало відповідає одвічному попиту на інновації, вихід за звичні межі. Незвідане безмежжя можливостей створює проблеми для майстрів з усталеним досвідом і смаком, проте приваблює і недосвідчених шукачів нового, ентузіастів самвидаву.

Часом електронним виданням дорікають убогим оформленням, низьким культурним рівнем. Однак ці вади в жодному разі не є питомими ознаками новітніх інформаційних технологій. Скоріше за все це „підліткові хвороби”, на які слабували свого часу всі нині звичні, знані й поважні галузі. Та й традиційними способами в усі часи видавалися і завжди будуть видаватися твори різних категорій якості й вартості.

До переваг електронних видавництв для користувача слід віднести оперативність підготовки та поширення публікацій; доступність 24 години на добу 7 днів на тиждень 365 днів на рік із будь-якого робочого місця в Інтернет (дослідникові немає потреби витратити час у бібліотеках); надзвичайно широкий спектр пошукових можливостей, яких просто не могло бути в друкованих журналах чи книгах; можливість налагодження інтерактивного зв’язку „автор – користувач”; можливість „скачування” публікації, адже електронний текст зручний для подальшої роботи (копіювання, замітки, конспект, реферат тощо); навігація від цитованих робіт до їх повних текстів (стандартний та найбільш поширений метод пошуку інформації у науковців є через цитування, а технології Веб мають ідеальну платформу для цього). Система персонального налаштування також дозволяє користувачеві налагодити будь-які персональні запити на пошук та отримання інформації, потрібної лише йому; важливою функцією електронних видавництв залишається також їх включення до засобів дистанційної освіти.

Але не слід забувати про те, що електронна публікація виключає витрати на друк, папір, оправу, зберігання та поштову розсилку (наприклад, якщо журнал знаходиться на Web-сайті). Однак замість одних проблем з’являються інші, пов’язані з вартістю технічного забезпечення, електронної обробки та досліджень. Окрім цього, порівнюючи вартість обох методів публікації, необхідно враховувати й високу вартість комп’ютерів, планову заміну обладнання та навчання усього персоналу. Ці витрати враховуються під час визначення ціни на електронну продукцію, адже ключовою проблемою технології електронних видань є її прибутковість, як для видавців, так і для авторів. Навіть для вже звичних мереж радіо- й телевізійного мовлення економічні аспекти часом призводять до банкрутства окремих фірм. Ще гостріше постає ця проблема для інтернет-компаній та видавництв, які зазнають значного тиску провідних зарубіжних фірм та їхніх вітчизняних попіхачів. До того ж українське суспільство надміру недовірко ставиться до

інновацій та демонізує негативні наслідки економічних коливань.

Оскільки електронні видавництва, як правило, подають свою продукцію найбільш доступним для молоді, зокрема і студентів, то їх рейтинг досить високий у студентському середовищі.

Електронна бібліотека – це система повнотекстових електронних документів, які об’єднані у певний масив із зручним пошуковим апаратом. Вимоги, що висувуються до цього масиву, аналогічні вимогам до традиційного фонду видань – універсальність за змістом та відсутність хронологічних обмежень для документів, що включаються. На жаль, не всі приватні видавництва з розумінням ставляться до створення нового ресурсу в бібліотеці (мова йде про державні бібліотеки, як правило, обласного рівня), посилаючись на те, що Закон України „Про обов’язковий примірник документів” не зобов’язує їх передавати бібліотекам обов’язковий електронний примірник видання [8, с.116].

Окрім одержання обов’язкового примірника від поліграфічних підприємств (як правило місцевих), електронна бібліотека формується з інших джерел.

Працюючи з електронними аналогами друкованих документів, які були передані для електронної бібліотеки (місцевих видань), ми повинні розуміти, що вони являють собою продукт інтелектуальної власності індивідуального або колективного автора, видавництва, організації та охороняються Законом України „Про авторське право та суміжні права” [1].

Матеріали проведеного в обласних бібліотеках України дослідження свідчать, що майже половина відвідувань бібліотечного сайту не пов’язана з пошуком інформації в електронних каталогах; 30 % відвідувачів цікавить повнотекстова інформація, зокрема про регіон; 10 % – про бібліотеку; ще 10 % – звертаються до списку посилань на інші Інтернет-ресурси. При цьому не всі користувачі знайомі з можливостями самої бібліотеки. Опитування, проведене однією з обласних універсальних наукових бібліотек [8, с.5], свідчить, що майже 150 підприємств і організацій, розташованих у цьому регіоні, прагнуть отримувати інформацію про нові надходження до бібліотеки за допомогою системи розсилки. Бібліотекою було визначено 22 теми і встановлено періодичність розсилки – 1 раз на місяць. Це виявилось досить позитивним: по-перше, користувачі почали частіше заходити на сайт бібліотеки; по-друге – до бібліотеки почали звертатися й ті організації, які раніше не підозрювали про існування цієї бібліотеки, яка може

надавати інформацію про нові надходження до бібліотеки.

Оскільки бібліотека є одним з ресурсів, які надають інформацію про нові надходження до бібліотеки.

Попередні дослідження свідчать про те, що користувачі, які віддали перевагу електронній бібліотеці, мають більше знань про бібліотеку.

Віддалені користувачі, які користуються бібліотекою через Інтернет, мають більше знань про бібліотеку, ніж ті, хто користується бібліотекою в приміщенні.

У більшості випадків користувачі, які користуються бібліотекою через Інтернет, мають більше знань про бібліотеку, ніж ті, хто користується бібліотекою в приміщенні.

У більшості випадків користувачі, які користуються бібліотекою через Інтернет, мають більше знань про бібліотеку, ніж ті, хто користується бібліотекою в приміщенні.

У більшості випадків користувачі, які користуються бібліотекою через Інтернет, мають більше знань про бібліотеку, ніж ті, хто користується бібліотекою в приміщенні.

У більшості випадків користувачі, які користуються бібліотекою через Інтернет, мають більше знань про бібліотеку, ніж ті, хто користується бібліотекою в приміщенні.

У більшості випадків користувачі, які користуються бібліотекою через Інтернет, мають більше знань про бібліотеку, ніж ті, хто користується бібліотекою в приміщенні.

У більшості випадків користувачі, які користуються бібліотекою через Інтернет, мають більше знань про бібліотеку, ніж ті, хто користується бібліотекою в приміщенні.

У більшості випадків користувачі, які користуються бібліотекою через Інтернет, мають більше знань про бібліотеку, ніж ті, хто користується бібліотекою в приміщенні.

У більшості випадків користувачі, які користуються бібліотекою через Інтернет, мають більше знань про бібліотеку, ніж ті, хто користується бібліотекою в приміщенні.

У більшості випадків користувачі, які користуються бібліотекою через Інтернет, мають більше знань про бібліотеку, ніж ті, хто користується бібліотекою в приміщенні.

У більшості випадків користувачі, які користуються бібліотекою через Інтернет, мають більше знань про бібліотеку, ніж ті, хто користується бібліотекою в приміщенні.

У більшості випадків користувачі, які користуються бібліотекою через Інтернет, мають більше знань про бібліотеку, ніж ті, хто користується бібліотекою в приміщенні.

У більшості випадків користувачі, які користуються бібліотекою через Інтернет, мають більше знань про бібліотеку, ніж ті, хто користується бібліотекою в приміщенні.

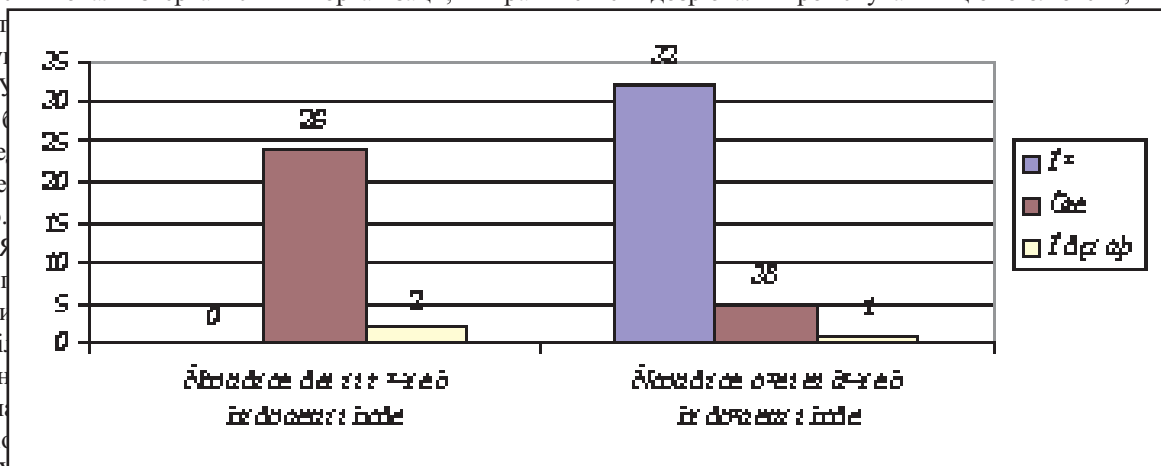
У більшості випадків користувачі, які користуються бібліотекою через Інтернет, мають більше знань про бібліотеку, ніж ті, хто користується бібліотекою в приміщенні.

У більшості випадків користувачі, які користуються бібліотекою через Інтернет, мають більше знань про бібліотеку, ніж ті, хто користується бібліотекою в приміщенні.

У більшості випадків користувачі, які користуються бібліотекою через Інтернет, мають більше знань про бібліотеку, ніж ті, хто користується бібліотекою в приміщенні.

У більшості випадків користувачі, які користуються бібліотекою через Інтернет, мають більше знань про бібліотеку, ніж ті, хто користується бібліотекою в приміщенні.

У більшості випадків користувачі, які користуються бібліотекою через Інтернет, мають більше знань про бібліотеку, ніж ті, хто користується бібліотекою в приміщенні.

цьому Уряд рекомендував затвердити аналогічні програми й на регіональному рівні. Деякою мірою ухвалення цього документа сприяло тому, що місцеві органи влади почали більше уваги приділяти публічним бібліотекам, забезпечувати їх технічними засобами, оплачувати канали зв’язку тощо [7, с.112].

Останнім часом відбуваються позитивні зміни й у бібліотечній галузі. Цього року побачив світ інформаційно-пошуковий тезаурус, розроблений Національною парламентською бібліотекою України. Цей інформаційний продукт є універсальним, він містить понад 35 тисяч термінів. Така праця доступна як у друкованому вигляді, так і на CD. І оскільки вона видана на кошти Міністерства культури і туризму України, великі відомчі й регіональні бібліотеки отримали її безкоштовно. Це перша версія тезауруса – початок покладено, але така праця повинна постійно підтримуватися та доопрацьовуватися.

Фахівці Національної бібліотеки ім. В. Вернадського закінчують розробку Національного формату бібліографічних даних – УКРМАРК. У рамках державної „Програми збереження бібліотечних і архівних фондів” 5 найбільших бібліотек України придбали комплекти технічних засобів для переведення на електронні носії рідкісних і цінних видань [11, с.10-11]. Усе це свідчить про прагнення України зробити доступними для широкого загалу надбання світової і національної культурної спадщини.

Та все ж, зважаючи на переваги електронних видавництв, чи зручні вони у користуванні? Саме таке запитання й було задано групі, у якій проводилося опитування (рис.4).

**Рисунок 4. Згруповані дані проведеного опитування стосовно відповіді на запитання
„Чи зручні у користуванні дані електронних видавництв?“**

Отримані дані вказують на значну розбіжність у відповідях студентів різних спеціальностей. Так, „економістам”, більшість яких дали позитивну відповідь, задля самопідготовки та розвитку необхідно опрацювати великий обсяг інформації. Також не останню роль тут відіграє процес комп’ютеризації закладу. Відповідно „філологи” здебільшого працюють із „паперовим документом”, тоді як „економісти” – з електронною його версією.

Та все ж можемо стверджувати про те, що електронна книга ніколи не замінить справжню, паперову. Хоча стрімкий розвиток науково-технічного прогресу свідчить про інше – сучасній молоді необхідно володіти електронними засобами зв’язку.

Джерельні приписи

1. Закон України „@> 02B>@AL:5 ?@02> B0 AC<V6=V ?@020” від 22 травня 2003 р. № 851–IV.
2. Загальнодержавна програма „Електронна Україна” на 2005-2012 роки
3. Додаток 2 до Загальнодержавної програми „Електронна Україна” на 2005 – 2012 роки. Перелік завдань (проектів), що підлягають виконанню за наявності фінансування у складі окремих галузевих та регіональних програм.
4. Баркова О. В. Досвід створення наукової електронної бібліотеки в Національній бібліотеці України імені В. І. Вернадського // Реєстрація, зберігання і оброб. даних. – 2001. – №3, 4. – С.51-62.
5. Баркова О. В. Сетевая технология кооперативного наполнения базы данных „Рефераты научных изданий Украины” // Науково-технічні бібліотеки в єдиному інформаційному просторі України: Міжнар. наук.-практ. конф. – К., 2000. – С.130-136.
6. Баркова О. В. Перший досвід оцифрування раритетів у Національній бібліотеці України імені В. І. Вернадського // Культура. Інформація: Наук. праці НБУВ. – К., 2000. – Вип. 5. – С.337-345.
7. Баркова О. В. Напрями розвитку технологій формування інформаційних ресурсів електронних бібліотек в Україні // Міжнар. конф. „Електронні зображення та візуальні мистецтва”: Зб. пр. першої укр. конф. сер. EVA, 22-24 трав. 2002р., Київ. – К., 2002. – С.115-124.
8. Богза Н. Електронна бібліотека місцевих видань. Перспективи її використання // http://www.nbuv.gov.ua/articles/2002/02eva_ua.pdf
9. Волосевич І. Електронні бібліотеки – знехтувані перспективи // Книжковий огляд. – 2003. -№1.
10. Гриценко В. І., Вовк М. І., Котова А. Б., Проблемно-орієнтовані інформаційні простори в глобальній моделі інформатизації // Науково-технічна інформація. – 2001. – № 1-2. – С.21-23.
11. Давідова І. О. Ринкова стратегія бібліотек з позицій інформаційного менеджменту // Бібліотечний вісник. – 2001. – №5. – С.10-12.
12. Історія розвитку Інтернет в Україні // <http://1000years.uazone.net/pub/ev-osobl.doc>
13. Лисенко В. Особливості електронних видань // <http://1000years.uazone.net/pub/ev-osobl.doc>
14. Ярошенко Т. О. Наукові комунікації 21 століття: електронні ресурси для науки та освіти України (реалізація проекту INTAS).

УДК 008 „20”

Швая Д.В. – ст. III курсу
спец. „Культурологія”
НУ „Острозька академія”
н.к. – проф. **Зайцев М.О.**

ПРОБЛЕМА ГЛОБАЛІЗАЦІЇ В КОНТЕКСТІ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ

На нашій планеті існує приблизно 220 держав, де населення спілкується на шести тисячах мов. Світ, у якому ми живемо, надто суперечливий. Він – багатогранний і динамічний. Специфічна риса його розвитку – процес глобалізації (слово походить від французького global – світовий, всесвітній) – загальноцивілізаційний процес, який має значний вплив на політичну та інші сфери людського буття. Цей термін у шістдесяті роки ХХ століття запровадили в науку відомі теоретики Римського клубу, а саме Є. Ласло, Д. Медоуз, М. Месарович, А. Печей та інші [5, с.177]. Вони є засновниками концепції глобалізації, яка сьогодні перетворюється на метатеорію, що розглядає процеси поширення єдиних, загальних для всього людства, технологій, культури, ідей та ціннісних орієнтирів.

Завдання глобалізації на сучасному етапі полягає в тому, як зазначає відомий японський філософ та громадський

ЗМІСТ

ВІТАЛЬНЕ СЛОВО РЕКТОРА	3
<i>Виткалов В.Г., Граб О.В.</i> МОЛОДЬ У СОЦІОКУЛЬТУРНОМУ ПРОСТОРИ ХХІ СТОЛІТТЯ: ЗА МАТЕРІАЛАМИ ДРУГОЇ ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ СТУДЕНТСЬКОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ „КУЛЬТУРОТВОРЧИЙ ПОТЕНЦІАЛ МОЛОДІ І ПЕРСПЕКТИВИ КУЛЬТУРНОЇ ІНТЕГРАЦІЇ ЛЮДСТВА У ХХІ СТОЛІТТЯ”	4
РОЗДІЛ І. ПРОБЛЕМИ ГЕНЕЗИ КУЛЬТУРИ У МОЛОДІЖНОМУ СЕРЕДОВИЩІ	
<i>Шевчук М.В.</i> УКРАЇНСЬКА МЕНТАЛЬНІСТЬ ЯК ЄДНІСТЬ НАЦІОНАЛЬНОЇ СВІДОМОСТІ ТА ІНТЕЛЕКТУ: ДОСВІД ДЛЯ МОЛОДОЇ ГЕНЕРАЦІЇ	7
<i>Корольчук О. І.</i> МОРАЛЬНІ ОРІЄНТАЦІЇ СУЧАСНОЇ МОЛОДІ.....	9
<i>Возна Т.О.</i> ЯКІСТЬ ОСВІТИ ЯК ГОЛОВНИЙ ЧИННИК ПІДВИЩЕННЯ КУЛЬТУРНОГО РІВНЯ МОЛОДІ.....	10
<i>Кутузова Г.</i> АСПЕКТИ РОЗВИТКУ КУЛЬТУРОЛОГІЧНОЇ ОСВІТИ СТУДЕНТІВ КЛАСИЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ	13
<i>Перець О.М.</i> ФОРМУВАННЯ ЦІННІСНИХ ОРІЄНТАЦІЙ СТУДЕНТІВ ВИЩОГО ПЕДАГОГІЧНОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ	15
<i>Терновенко Д.С.</i> ЦІННІСНІ ОРІЄНТАЦІЇ СУЧАСНОЇ МОЛОДІ ТА ЇХ ФОРМУВАННЯ В КОНТЕКСТІ ГУМАНІСТИЧНОЇ ПАРАДИГМИ ОСВІТИ (на прикладі студентської молоді ЛНПУ ім. Т.Шевченка).....	18
<i>Потапчук Т.В.</i> МОРАЛЬНО-ДУХОВНІ ЦІННОСТІ І ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ СВІТОГЛЯДНИХ УСТАНОВОК СТАРШОКЛАСНИКІВ	21
<i>Пузиченко Т.</i> ГУРТКИ, ТВОРЧІ ОБ’ЄДНАННЯ ПОЗАШКІЛЬНИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ ЯК СФЕРА РОЗВИТКУ ДУХОВНОЇ КУЛЬТУРИ ОСОБИСТОСТІ	23
<i>Терешко Л.В.</i> КУЛЬТУРА ЗДОРОВ’Я СУЧАСНОГО ПЕДАГОГА ЯК ПРЕДМЕТ ДОСЛІДЖЕННЯ.....	27
<i>Терешко Л.В.</i> КУЛЬТУРА ЗДОРОВ’Я ОСОБИСТОСТІ В ІСТОРІЇ НАУКОВОЇ ДУМКИ.....	30
<i>Семенович О.Л.</i> ІСТОРІОГРАФІЯ ДАВНЬОРУСЬКОЇ КУЛЬТУРИ ВОЛИНИ.....	33
<i>Шевчук О.В.</i> ОРГАНІЗАЦІЯ РОБОТИ З МОЛОДДЮ У КОНТЕКСТІ СТАНОВЛЕННЯ І РОЗВИТКУ РІВНЕНСЬКОЇ „ПРОСВІТИ”	37
РОЗДІЛ ІІ. ДИНАМІКА КУЛЬТУРНИХ ПРОЦЕСІВ СУЧАСНОЇ УКРАЇНИ	
<i>Шевчук К.С.</i> ЕТИЧНИЙ ВИМІР ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ В СУЧАСНОМУ СВІТІ	39
<i>Виткалов С.В.</i> МОЛОДЬ У КУЛЬТУРНОМУ КОНТЕКСТІ СУЧАСНОЇ УКРАЇНИ (регіональний аспект)	44
<i>Кузьмук О.М.</i> НАЦІОНАЛЬНА КУЛЬТУРА В УМОВАХ ТВОРЕННЯ ГЛОБАЛЬНОГО СУСПІЛЬСТВА	46
<i>М’якота І.В.</i> ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ЕЛІТАРНОЇ КУЛЬТУРИ СУЧАСНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ ТА ЇЇ РОЛЬ У СУСПІЛЬСТВІ.....	48
<i>Шуба А.І.</i> ФОРМУВАННЯ СОЦІОКУЛЬТУРНОГО РІВНЯ СТУДЕНТІВ В УМОВАХ УТВЕРДЖЕННЯ ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНИХ ТЕНДЕНЦІЙ	51
<i>Кучина Н.І.</i> СТАВЛЕННЯ МОЛОДІ ДО СИСТЕМИ ЕЛЕКТРОННОГО ВИДАВНИЦТВА В УКРАЇНІ	54
<i>Швая Д.В.</i> ПРОБЛЕМА ГЛОБАЛІЗАЦІЇ В КОНТЕКСТІ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ	58
<i>Війтович Г. В.</i> ВПЛИВ ЗАСОБІВ МАСОВОЇ ІНФОРМАЦІЇ НА ФОРМУВАННЯ КУЛЬТУРНОГО ПОТЕНЦІАЛУ	

СУЧАСНОГО СУСПІЛЬСТВА.....	60
<i>Гумен Ю.В.</i> ЗАСОБИ МАСОВОЇ ІНФОРМАЦІЇ І СУЧАСНА СТУДЕНТСЬКА МОЛОДЬ	62
<i>Марчук Ю. М.</i> МОРАЛЬНО-ЕТИЧНА ФІЛЬТРАЦІЯ ІНФОРМАЦІЙНОГО ПРОСТОРУ ЯК КУЛЬТУРОЛОГІЧНА ПРОБЛЕМА.....	64
<i>Кравченко Т.В.</i> ЦІННІСНІ ОРІЄНТАЦІЇ СУЧАСНОЇ СІЛЬСЬКОЇ МОЛОДІ.....	67
<i>Вакульчук М.В.</i> МАЙСТЕРНІСТЬ ТА КУЛЬТУРА ПЕДАГОГІЧНОГО СПІЛКУВАННЯ В НАВЧАЛЬНО-ВИХОВНОМУ ПРОЦЕСІ ЗАГАЛЬНООСВІТНЬОЇ ШКОЛИ	69
<i>Старенька О.О.</i> ФОРМУВАННЯ ДУХОВНОЇ КУЛЬТУРИ СТУДЕНТІВ (на прикладі художньо-педагогічного факультету РДГУ).....	73
<i>Шеретюк Р.М.</i> РЕЛІГІЙНИЙ ФАКТОР У КОНТЕКСТІ ФОРМУВАННЯ ЦІННІСНИХ ОРІЄНТАЦІЙ СУЧАСНОЇ МОЛОДІ.....	74
<i>Куліда К.М.</i> ЦІННІСНІ ОРІЄНТАЦІЇ СУЧАСНОЇ МОЛОДІ: СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ.....	76
<i>Пшебільська Л.Г.</i> ТЕНДЕНЦІЇ В ЗМІНАХ СТРУКТУРИ ЦІННІСНИХ ОРІЄНТАЦІЙ СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ В ПРОЦЕСІ СОЦІАЛІЗАЦІЇ	78
<i>Хоменко О. В.</i> ЗАПИТИ І ПОТРЕБИ СУЧАСНОЇ СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ (на матеріалах РІС КСУ)	80
<i>Савич К.</i> СЛЕНГ ЯК СКЛАДОВА МОЛОДІЖНОЇ СУБКУЛЬТУРИ.....	82
<i>Карпович К.П.</i> САКРАЛЬНА ХУДОЖНЯ КУЛЬТУРА У КОНТЕКСТІ ДУХОВНОГО ЗРОСТАННЯ МОЛОДОГО ПОКОЛІННЯ.....	84
<i>Загаєвська О.</i> ХРИСТІЯНСЬКА ЕТИКА ЯК ЗАСІБ ВИХОВАННЯ ОСОБИСТОСТІ.....	86
<i>Ковальчук Л.М.</i> ХРИСТІЯНСЬКА МОРАЛЬ ЯК СКЛАДОВА ОСВІТНЬО-КУЛЬТУРНОГО ТА ВИХОВНОГО ПРОЦЕСУ	89
<i>Миркевич О.В.</i> ДІЯЛЬНІСТЬ УКРАЇНСЬКИХ МОЛОДІЖНИХ ОРГАНІЗАЦІЙ ЯК ОСНОВА СОЦІОКУЛЬТУРНИХ РУХІВ.....	91
<i>Кузіч Р.С.</i> МОЛОДІЖНІ ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНИ В КОНТЕКСТІ СУЧАСНОЇ ВІТЧИЗНЯНОЇ КУЛЬТУРИ.....	93
<i>Гончаров А.О.</i> УПА У ДРУГІЙ СВІТОВІЙ ВІЙНІ: МОЛОДІЖНИЙ ПОГЛЯД НА ПРОБЛЕМУ	96
<i>Перебийнос С.І.</i> КОМУНІКАТИВНІСТЬ СУЧАСНОЇ МОЛОДІ: ЕТИЧНІ АСПЕКТИ ЗНАЙОМСТВА (на матеріалах РІС КСУ)	98
<i>Заладовська О. В.</i> СТУДЕНТСЬКИЙ ШЛЮБ: ПОГЛЯД МОЛОДІ.....	100
<i>Бондарчук А.Я.</i> ВИХОВАННЯ У СТУДЕНТІВ ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ КУЛЬТУРИ СІМЕЙНИХ ВЗАЄМИН.....	102
<i>Заладовська О.В.</i> ГЕНДЕРНА СТРУКТУРА СІМ'Ї: СОЦІАЛЬНО-Педагогічний АСПЕКТ.....	104
<i>Коберська Т.М.</i> САМОРОЗВИТОК І САМОРЕАЛІЗАЦІЯ МОЛОДІ У СФЕРІ ДОЗВІЛЛЯ.....	106
<i>Левенець М., Старенька О.</i> ЛІДЕРСТВО ЯК ОДНА ІЗ ФОРМ САМОСТВЕРДЖЕННЯ ОСОБИСТОСТІ	108
<i>Чаус Ю.А.</i> ОБРАЗ РЕЛІГІЙНОСТІ В СТУДЕНТСЬКІЙ СУБКУЛЬТУРІ.....	111

РОЗДІЛ ІІІ. ХУДОЖНЯ ДІЯЛЬНІСТЬ ЯК ФАКТОР ДУХОВНОГО ЗРОСТАННЯ МОЛОДІ

<i>Деркач М.В.</i> ОСНОВНІ ЗАСАДИ СЕМІОТИКИ ТА ПРОБЛЕМИ МУЗИЧНОЇ ЕСТЕТИКИ	113
<i>Гнатюк В.</i> ОБРАЗ РЕЦИПІЕНТА ХУДОЖНЬОГО ТВОРУ В АВТОРСЬКІЙ КАРТИНІ СВІТУ (на матеріалі класицизму і бароко).....	115
<i>Кошова І. П.</i> ОСОБЛИВОСТІ СВІТСЬКОГО ПОРТРЕТА ЛІВОБЕРЕЖНОЇ УКРАЇНИ ПЕРІОДУ БАРОКО У КОНТЕКСТІ УКРАЇНСЬКОГО ОБРАЗОТВОРЕННЯ.....	118
<i>Макотера А.В.</i> РОЗВИТОК ЕСТЕТИЧНИХ ПОЧУТТІВ НА ПРИКЛАДІ РОЗГЛЯДУ ПОРТРЕТНОГО ЖИВОПИСУ УКРАЇНИ ХVІІІ-ХІХ ст.....	120
<i>Бєдакова С.В.</i> ХУДОЖНЬО-ЕСТЕТИЧНІ ЗДОБУТКИ ВИКЛАДАЧІВ ПРАЗЬКОЇ КОНСЕРВАТОРІЇ КІНЦЯ ХІХ – ПЕРШОЇ ТРЕТИНИ ХХ СТОЛІТТЯ В КОНТЕКСТІ СУЧАСНОГО КУЛЬТУРОТВОРЕННЯ.....	123
<i>Бєлова О. С.</i> НЕОБАРОКО В УКРАЇНСЬКОМУ МИСТЕЦТВІ 1920-х рр.....	126
<i>Бєлова О. С.</i> КОНЦЕПЦІЯ ДУХОВНОГО ПЕРЕТВОРЕННЯ ОСОБИСТОСТІ: УРОКИ ІСТОРІЇ (на прикладі діяльності українського театру Л. Курбаса).....	128
<i>Шепелева І.А.</i> РОЛЬ УКРАЇНСЬКОГО АНДЕГРАУНДУ В ПОШУКУ ДУХОВНОЇ ОСНОВИ НАЦІОНАЛЬНОГО РОЗВИТКУ СУЧАСНОЇ УКРАЇНИ	131
<i>Парфенюк В.І.</i> ВИХОВАННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ СВІДОМОСТІ Й ПАТРІОТИЗМУ МОЛОДІ (на прикладі історичного роману Р.Іваничука „Мальви”).....	137
<i>Купець Л.М.</i> ПРОЗОВА ТВОРЧІСТЬ ЮРІЯ АНДРУХОВИЧА ЯК ФЕНОМЕН ПОСТМОДЕРНУ.....	140
<i>Дацик М.В., Левенець М.В.</i> МУЗИЧНИЙ ФОЛЬКЛОР У КОНТЕКСТІ СУЧАСНОЇ ХУДОЖНЬОЇ ПРАКТИКИ: ДО ПИТАННЯ ІНТЕРПРЕТАЦІЇ	143
<i>Шемуровська О., Черуха А.А.</i> ФОЛЬКЛОР ЯК ЗАСІБ ЕСТЕТИЧНОГО ВИХОВАННЯ ОСОБИСТОСТІ	146
<i>Федоришин М.В.</i> ТЕНДЕНЦІЇ КОЛЯДНИХ ФОЛЬКЛОРНИХ ФЕСТИВАЛІВ, СВЯТ ТА КОНКУРСІВ НА ВОЛИНІ. 149	
<i>Радковська Л.М.</i> ОСВІТНЬО-КУЛЬТУРНА ТА ВИХОВНА РОЛЬ ДУХОВНОЇ МУЗИКИ.....	151
<i>Соловійов В.А.</i> ПСИХОЛОГО-ЕМОЦІЙНИЙ ЕФЕКТ СПРИЙМАННЯ МУЗИЧНОГО ТВОРУ	154
<i>Довбенчук О.І.</i> ФОРМУВАННЯ ЦІННІСНИХ ОРІЄНТАЦІЙ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ МУЗИКИ НА КРАСЗНАВЧОМУ МАТЕРІАЛІ	157
<i>Глухенький М.Ф.</i> ВИВЧЕННЯ МІЖНАЦІОНАЛЬНИХ ЗВ’ЯЗКІВ УКРАЇНСЬКИХ ХУДОЖНИКІВ- ІМПРЕСІОНІСТІВ ТА ЇХ ЗНАЧЕННЯ У РОЗВИТКУ КУЛЬТУРНО-МИСТЕЦЬКИХ ПРОЦЕСІВ ХХІ СТОЛІТТЯ.....	159
<i>Власюк Г.І.</i> МУЗЕЄФІКАЦІЯ ЗАМКОВИХ КОМПЛЕКСІВ У КОНТЕКСТІ ВІДРОДЖЕННЯ КУЛЬТУРНИХ ЦІННОСТЕЙ УКРАЇНИ.....	161
<i>Глушук О.Г.</i> АМАТОРСТВО ЯК СФЕРА РЕАЛІЗАЦІЇ ТВОРЧОГО ПОТЕНЦІАЛУ МОЛОДІ	165
<i>Швець Л.В.</i> ТРАДИЦІЇ РОДИННОГО ВИХОВАННЯ: КУЛЬТУРОЛОГІЧНИЙ АСПЕКТ	167
<i>Помогалова К.В., Аксьонова І.О.</i> РОЗВИТОК ТВОРЧОГО ПОТЕНЦІАЛУ СТУДЕНТІВ (на прикладі Студентського Центру моди Брянківського технолого-економічного технікуму Луганського педагогічного університету імені Тараса Шевченка).....	170
<i>Крайлюк Л.В.</i> ТВОРЧА СПАДЩИНА НІЛА ХАСЕВИЧА У СИСТЕМІ ЕСТЕТИЧНОГО ВИХОВАННЯ	

Наукове видання

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ КУЛЬТУРОЛОГІЇ

*Альманах наукового товариства “Афіна” кафедри культурології
Рівненського державного гуманітарного університету*

Випуск 5

Наукове редагування – *проф. Виткалов В.Г.*
Комп’ютерна верстка та макет – *Кравчук В.Ю.*
Упорядкування і коректура – *Виткалов В.Г., Граб О.В.*
Редактор – *Парфенюк В.І.*
Відповідальна за випуск – *Виткалов В.Г.*

Здано до набору 10.12.2005. Підписано до друку 20.02.2006.
Формат 60x84¹/₁₆. Папір офсетний. Гарнітура Times New Roman
Умовн. друк. арк. 21. Наклад 100 прим.

Адреса редакції: Рівне, вул. С.Бандери, 12.
Рівненський державний гуманітарний університет
Кафедра культурології. Тел. 8 (0362) 22-20-32

Актуальні питання культурології: Альманах наукового товариства „Афіна” кафедри культурології:
Матеріали Другої Всеукраїнської науково-практичної конференції „Культуротворчий потенціал молоді і
перспективи культурної інтеграції людства у ХХІ століття”. – Випуск 5. – Рівне: РДГУ, 2007. – 181 с.

**ББК 71.0
УДК 168.522**